Пролетары ўсіх краін, яднайцеся!

ЗАРА

орган Брэсцкага абкома КП(б)Б і аблвыканкома

№ 160 (232) | Серада, 17 ліпеня 1940 г. | Цана 10 кап.

На жніве працуюць жняяркі

Каменец. На 15 ліпеня ў раёне зжата азімых 1318 гектараў. Усё зжатае збожжа звязана ў снапы і састаўлена ў бабкі. Імі ўсеяны ўсе палі калгасаў і аднаасобнікаў.

На палях трох калгасаў раёна працуе пяць жняярак. Нормы выпрацовак на жніве выконваюцца і перавыконваюцца. Жнеяры калгаса імені Молатава Хаміч Нікалай і Хаміч Мацвей зжынаюць за дзень 3,5 гектары. Сістэматычна перавыконвае нормы жняяр калгаса імені Варашылава Гук Дарафей.

Ва ўсіх калгасах раёна складзены планы ўборачных работ. Усе калгаснікі прынялі актыўны ўдзел у складанні і абгаварэнні гэтых планаў. Выпрацаваны правілы ўнутранага распарадку дня. На работу калгаснікі выходзяць у 5 гадзін раніцы і канчаюць яе ў 9 гадзін вечара. У поўдзень робіцца перапынак на абед.

Днямі ў раёне адбылася нарада старшынь сельсаветаў і сельсавецкага актыва. Нарада дэталёва абгаварыла рашэнні апошняга пленума ЦК КП(б)Б і намеціла канкрэтныя мерапрыемствы па хутчэйшаму і высокаякаснаму правядзенню ўборкі ўраджаю і выкананню плана хлебапаставак.

Аб каштоўным мерапрыемстве, якое праводзіць Ратайчыцкі сельсовет, расказаў на нарадзе старшыня сельсовета тав. Гулько. У сельсовеце налічваецца 29 гаспадарак, у якіх няма коней. Па ініцыятыве сельсовета аднавяскоўцы арганізавалі гэтым гаспадаркам соцыялістычную ўзаемадапамогу ва ўборцы ўраджаю.

М. ШУР.

Патрэбна строгая працоўная дысцыпліна ў калгасах

Сакратар Вяліка—Міхайлаўскага райкома комсамола, Курскай вобласці, тав. Папоў прыслаў у рэдакцыю наступнае пісьмо:

— Пасля Майскага пленума ЦК ВКП(б) працоўная дысцыпліна ў калгасах нашага раёна заметна ўмацавалася. Усё менш і менш становіцца калгаснікаў, якія не прымаюць удзелу ў калгаснай вытворчасці, або выпрацавалі менш устаноўленага мінімума працадзён. І усё-ж ёсць яшчэ ў нас калгасы, дзе працоўная дысцыпліна вельмі слабая. Назаву хоць-бы арцель ім. Першай Коннай Арміі. Большасць працаздольных мужчын гэтай арцелі мала што робіць для грамадскай гаспадаркі. Выпрацуюць яны абавязковы мінімум працадзён (а выпрацаваць яго можна за 35—40 дзён), а там—хоць трава не расці. Увесь астатні час года такія „калгаснікі" працуюць ў сябе на даму.

Бывае, што агульны сход якога-небудзь калгаса выключыць неправімага лодара. Матэрыял разглядае райсовет, але дастаткова лодару заявіць, што ён раскайваецца, будзе у далейшым працаваць чэсна і гэтак далей, як яго аднаўляюць. Гэтага толькі дармаеду і патрэбна: ён прадаўжае бяздзейнічаць, ды яшчэ пасмейваецца над чэснымі калгаснікамі: „чыя, моў, узяла?". Ці не ясна, што нельга заспакайвацца і, наадварот, неабходна яшчэ мацней абуздаць лодараў?

Аўтар пісьма падняў вельмі важнае пытанне, якое непасрэдна закранае жыццёвыя інтарэсы мільёнаў калгаснікаў, моцна звязаўшых свой лёс з калгасным ладам. Чэсным калгаснікам,—а іх у нас пераважная большасць, і яны прадстаўляюць асноўную сілу калгаснага руху,—бязмежна дорага сельгасарцель. У ёй яны карыстаюцца ўсімі перавагамі і магчымасцямі буйнай гаспадаркі: яна нясе ім багацце сельскагаспадарчых прадуктаў; у ёй, і толькі ў ёй—крыніца дабрабыту совецкага сялянства. І пагэтаму жыццё чэснага калгасніка неаддзяліма ад жыцця калгаса. Грамадскай арцельнай гаспадарцы калгаснікі любоўна аддаюць свае сілы, энергію і здольнасці.

Грамадская гаспадарка кожнай арцелі—гэта „калектыўная уласнасць, вырасшая на базе калектыўнай працы" (Сталін). Калектыўнай, чэснай працай створаны і памнажаюцца багацці арцелі. У працэсе калектыўнай працы выраслі і расквітнелі народныя таленты—Дземчэнка, Борын, Ефрэмаў, Юткіна, Гураў, Казленкоў і многія другія героі і гераіні калгаснай вёскі. Сотні тысяч перадавікоў штодзённа паказваюць узоры соцыялістычных адносін да працы. За гэта іх любіць, цэніць і паважае ўвесь совецкі народ. Яны—гордасць, цвет совецкага сялянства, лепшыя яго людзі.

Але ёсць яшчэ некаторая частка працаздольных членаў калгасаў, якія ўхіляюцца ад удзелу ў грамадскай працы і разглядаюць арцель толькі як шырму для сваіх прыватнаўласніцкіх махінацый. Такі, з дазволу сказаць, калгаснік „...для калгаса... з боку прыпёку", ён уласна, на 70—80 процантаў вядзе сваю гаспадарку аднаасобным спосабам, а лічыцца калгаснікам. Ён падаткаў не плоціць як аднаасобнік, а плоціць іх як калгаснік.

Тут, таварышы, была своеасаблівая лазейка для абходу нашага калгаснага ладу. Гэта факт, таварышы. Такі „калгаснік"—як пералётная птушка. Ён не ўрастае нутром у калгас, ён стаіць амаль па паверхні калгаса" (Хрушчоў).

Чэсныя калгаснікі з абурэннем адносяцца да лодараў і метка ахрысцілі іх „дачнікамі". Рашэнні Майскага пленума ЦК ВКП(б) моцна ўдарылі па гэтых „дачніках", якія імкнуцца пажывіцца за кошт калгаса. Барацьба з дэзарганізатарамі калгаснай вытворчасці заметна ўзмацнілася. Але было-б шкоднай памылкай думаць, што ўсе мясцовыя партыйныя арганізацыі, совецкія і зямельныя органы поўнасцю зрабілі патрэбныя вывады з рашэнняў Майскага пленума ЦК ВКП(б).

У якасці прыклада прывядзем Ладажскі раён, Краснадарскага края. Тут дэзарганізатары калгаснай вытворчасці нанеслі ў мінулым годзе сур'ёзны ўрон грамадскай гаспадарцы. У арцелі „Чырвоны Усход" уборка зацягнулася да позняй восені. На полі засталася няўбраная кукуруза. У гэтым, як і ў мінулым годзе, працоўная дысцыпліна рас[illegible] [illegible] астаўлен[illegible] скошана, буракі не прарыхлены. Калгаснікі прыступаюць да працы ў 9—10 гадзін раніцы, звартаюцца дамоў у 6—7 гадзін вечара. Калі ўлічыць перапынкі на снеданні і абеды, то рабочы дзень многіх калгаснікаў у самую гарачую пару сельскагаспадарчых работ не перавышае 6—7 гадзін.

Калгас „Чырвоны Усход" не выключэнне. Аднак, як гэта не дзіўна, пытанні ўмацавання калгаснай дысцыпліны не абмяркоўваюцца праўленнямі калгасаў і калгаснымі партарганізацыямі. Не займаецца гэтым і Ладажскі райком партыі. Падобная практыка чужда большэвізму. Колькі-б таварышы з Ладажскага раёна ні гаварылі прамоў аб рэалізацыі рашэнняў Майскага і Сакавіцкага Пленумаў ЦК ВКП(б), як-бы яны ні распіналіся за грамадскую гаспадарку,—без рашучага абуздання рвацкіх і спекулянцкіх элементаў у калгасе, без выхавання калгаснікаў у духу строгага выканання статута сельгасарцелі справа не пойдзе.

Аднак цярплівая выхаваўчая работа нічога агульнага не мае з ліберальнымі паблажкамі захрыбетнікаў, якія сядзяць на шыі калгаса. Адна справа калгаснік, які зрабіў памылку і добрасумленна імкнецца выправіць яе, іншая справа злосны лодар, які разглядае калгас, як свайго роду „ахоўную грамату". Між тым некаторыя мясцовыя арганізацыі схільны неадкладна амністыраваць любога рвача, які пасля-ж смяецца над прастадушшам маккасардачных ратазеяў. Не паспеюць выведзеныя з цярпення калгаснікі выключыць з арцелі адпетага прыхлябацеля, як райсовет, паверыўшы мнімаму „раскаянню", аднаўляе яго. Як не ўспомніць тут шчадрынскага карася—ідэаліста, які верыць у гармонію, думае, што і шчупак да голасу праўды не глухі, і спадзяецца ўрэзоніць яго, талкуючы аб неабходнасці любві.

Сталінскі статут сельскагаспадарчай арцелі патрабуе, каб усе члены арцелі захоўвалі правілы ўнутранага распарадку, акуратна выконвалі работы і грамадскія абавязкі, ускладзеныя на іх праўленнем і брыгадзірам, строга захоўвалі дысцыпліну. У статуце і правілах унутранага распарадку прадугледжаны меры ўздзейнічання на парушальнікаў працоўнай дысцыпліны. Гэтыя меры, апрача ўсяго іншага, заклікаIы выхаваць у нядбайных калгаснікаў соцыялістычныя адносіны да працы. Але ў статуце сказана, што „ў тых выпадках, калі ўсе прынятыя арцеллю меры выхавання і пакарання аказваюцца недзейнічаючымі, у адносінах непаправімых членаў арцелі праўленне ставіць перад агульным сходам пытанне аб іх выключэнні з арцелі".

Гэтым патрэбна кіравацца. Няправільна займаць у адносінах лодараў, ілжэкалгаснікаў ліберальную пазіцыю. Спалучаючы метады перакананне і прымусу, трэба дабіцца таго, каб усе калгаснікі, **іменна ўсе**, а не большасць, працавалі чэсна і добрасумленна ў калгаснай вытворчасці на працягу ўсяго сельскагаспадарчага года. Што датычыцца яўна непаправімых, падрываючых і дэзарганізуючых калгас, то да іх трэба прымяняць у поўным аб'ёме і без агаворак меру, прадугледжаную статутам пасля таго, як былі вычарпаны ўсе меры папярэджальнага і выхаваўчага характара, указаныя ў статуце сельскагаспадарчай арцелі. Краіна прыступіла да ўборкі. Асабліва дарагі кожны дзень і кожная гадзіна. Праводзячы яе, трэба арганізаваць справу так, каб работа кожнага калгасніка была ва ўсіх на віду, каб лодар не мог схавацца за спіну чэснага калгасніка. Двайное налічэнне працадзён за першыя 15—20 дзён уборкі калгаснікам, занятым на ўборцы, стымуліруе правядзенне касавіцы, абмалоту і вывазкі хлеба ў сціслыя тэрміны. Але двайное налічэнне будзе вытварацца толькі тым калгаснікам, якія выконваюць дзённыя нормы. Заахвочвацца павінны толькі добрасумленныя калгаснікі. Лодараў патрэбна выкрываць і рашуча ўздзейнічаць на іх.

Калектыўная, поўнацэнная, высокапрадукцыйная праца моцна непарушнай жалезнай дысцыплінай. Так іменна арганізуецца праца ў соцыялістычнай прамысловасці. І такую дысцыпліну патрэбна [illegible] калгаснай вытвор[illegible] і на ўб[illegible]

НА ПАЛЯХ ВОБЛАСЦІ

Кобрынскі раён

У раёне паўсямесна разгарнулася ўборка ўраджаю. Ужо зжата 1.500 гектараў жыта. Асабліва дружна і арганізавана праходзяць уборачныя работы ў калгасах раёна. Калгаснікі на ўборцы ўраджаю працуюць з вялікім энтузіязмам. Няма ніводнага выпадка невыхада на работу.

У калгасе імені Варашылава ўжо зжата 20 гектараў азімых. Калгаснікі ўдарнымі тэмпамі заканчваюць будаўніцтва новага гумна. Калгасы раёна рыхтуюцца да малацьбы, прыводзяцца ў належны парадак малатарні.

Разам з правядзеннем уборкі, калгасы арганізавалі падрыхтоўку да сяўбы азімых. У калгасе імені Сталіна ўзарана 50 гектараў папару.

Жабінкаўскі раён

Шырока разгарнулася жніво ў калгасах і паселішчах раёна. Уборачныя работы праходзяць дружна і арганізавана. У раёне ужо зжата 29,7 процанта азімых.

Калгасы шырока выкарыстоўваюць на жніве ўборачныя машыны. Жнеяры даюць высокую прадукцыйнасць працы. У калгасе „Шлях соцыялізма" на трох жняярках у першы дзень жніва зжалі 15 гектараў жыта.

Праводзіцца падрыхтоўка да малацьбы збожжа. Тры калгасы на малацьбе будзе абслугоўваць машына-трактарная станцыя. Малатарні ўжо адрамантаваны і дастаўлены ў калгасы. Калгас імені Сталіна мае свой уласны нафтавы рухавік. Яго калгаснікі выкарыстаюць на малацьбе збожжа.

Калгаснікі калгасаў раёна паставілі перад сабой задачу з першых-жа абмалотаў высокаякасным зярном выканаць абавязацельствы перад дзяржавай па хлебапастаўках.

Ахапіць усіх працоўных падпіскай на пазыку

Выпуск пазыкі Трэцяй Пяцігодкі (выпуск трэцяга года) выклікаў вялікую актыўнасць у працоўных вобласці. Тысячы рабочых, служачых, калгаснікаў і працоўных аднаасобнікаў пазычылі свае грошы на ўмацаванне краіны. На пазыку па вобласці падпісалася 168 тысячы чалавек на агульную суму 17 мільёнаў рублёў. 114 тысяч сялян—калгаснікаў і аднаасобнікаў далі ў пазыку сваёй дзяржаве 4 мільёны 200 тысяч рублёў, з якіх 1 мільён 300 тысяч рублёў унесена наяўнымі грашмі.

У Кобрынскім, Пружанскім, Брэсцкім, Высокаўскім, Антопальскім, Жабінкаўскім і Шэрашэўскім раёнах, раённыя камітэты КП(б)Б і раённыя выканаўчыя камітэты сумесна з фінансавымі органамі правялі вялікую работу па азнаямленню насельніцтва з той вялікай роляй, якую адыгрывае новая пазыка ва ўмацаванні народнай гаспадаркі нашай краіны. Агіткалектывы добра арганізавалі масава-растлумачальную работу сярод працоўнага насельніцтва. Гэтыя раёны паспяхова арганізуюць паступленне наяўных узносаў і дабіваюцца выканання даходнай часткі мясцовага бюджэта.

Разам з гэтым у цэлым радзе раёнаў, як Дамачэўскім, Дывінскім, Маларыцкім, Бярозаўскім і другіх многа працоўных не ахоплены падпіскай на пазыку. Падпіску тут недастаткова замацоўваюць грашовымі ўзносамі. Кіраўніцтва гэтых раёнаў супакоілася на дасягнутай рабоце ў першыя дні і нічога не робіць, каб ўзмацніць масава-растлумачальную работу сярод насельніцтва. Напрыклад, у Дамачэўскім раёне прадстаўнікі райкома партыі і райвыканкома, камандыраваныя ў дапамогу сельскім советам, абмежаваліся правядзеннем мітынгаў і праз тры дні вярнуліся ў раённы цэнтр, не аказаўшы належнай дапамогі па замацаванню падпіскі грашовымі ўзносамі.

Зараз задача ўсіх партыйных і совецкіх арганізацый, фінансавых работнікаў, комсодаў і ўпаўнаважаных па падпісцы састаіць у тым, каб у бліжэйшыя 2—3 дні дабіцца поўнага ўдзелу ў падпісцы на пазыку ўсіх працоўных і арганізаваць масавае паступленне наяўных ўзносаў.

В. Сергееў.

Для сваёй радзімы

Падпіска на дзяржаўную Пазыку Трэцяй Пяцігодкі (выпуск трэцяга года) сярод працоўных Сошыцкага сельскага совета Бярозаўскага раёна праходзіць з вялікім уздымам. Сума падпіскі дасягнула 10 тысяч 625 рублёў, з якіх наяўнымі ўнесена 2 тысячы 405 рублёў.

Працоўнае насельніцтва сельскага совета заяўляе, што яно з радасцю дае ў пазыку радзіме свае зберажэнні.

Вл. Глыр.

Рыхтуем новыя кадры лясных спецыялістаў

Рашэннем ЦК КП(б)Б і СНК БССР для Заходніх абласцей Беларусі — у Белавежы арганізаван філіял інстытута павышэння кваліфікацыі работнікаў лясной прамысловасці. Мэты і задачы філіяла — падрыхтаваць і павысіць кваліфікацыю лясных работнікаў, згодна патрабаванням нашай соцыялістычнай прамысловасці.

За 1940 год праз курсы мы павінны падрыхтаваць 1.200 работнікаў вядучых прафесій — бракераў, майстраў лесазагатовак, начальнікаў лясных участкаў, майстраў лесапільных і фанерных заводаў, майстраў сплава, начальнікаў цэхаў, галоўных бухгалтараў і другіх спецыялістаў. Працягласць заняткаў на курсах ад 3 да 5 месяцаў.

Педагагічны састаў філіяла — высоакваліфікаваны. Лекцыі па спецыяльным дысцыплінам чытаюць прафесары, інжынеры скончыўшыя лесатэхнічныя акадэміі і інстытуты. Усе настаўнікі маюць высокі тэарэтычны ўзровень і практычны вопыт.

За час работы філіяла выпушчана 99 інструктараў стаханаўскай рубкі лесу, 30 пілатачыльшчыкаў і 106 майстраў лесазагатовак.

У рабоце філіяла маюцца цяжкасці ў справе арганізацыі грамадскага харчавання, забеспячэння навучаючыхся падручнікамі і сшыткамі. Абласныя і раённыя арганізацыі мала ўдзяляюць увагі гэтаму важнейшаму ўчастку. Не гледзячы на неаднаразовыя скаргі курсантаў аб дрэнным харчаванні да апошняга часу меры ніякія не прыняты.

На днях закончыліся заняткі на курсах па падрыхтоўцы майстраў лесазагатовак. Большасць з курсантаў да вучобы работалі ў лесе лесарубамі і возчыкамі. За кароткі час вучобы на курсах курсанты пазнаёміліся з правіламі лесаэксплаатацыі, праслухалі цыкл лекцый па Сталінскай Канстытуцыі. Многа ўвагі было ўдзелена агульнаадукацыйным прадметам. Слухачы з вялікім жаданнем браліся за вучобу. Большасць з іх у былой панскай Польшчы не маглі і думаць аб атрыманні якой небудзь спецыяльнасці.

Раз'язджаючыся на работу ў леспрамгасы, курсанты абавязаліся яшчэ лепш працаваць на карысць нашай соцыялістычнай радзімы.

Інжынер А. М. Сінічэк,
загадчык навучальнай часткі філіяла.

Станоўчыя вынікі

Нямнога часу прайшло з дня апублікавання Указа Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР аб пераходзе на 8-гадзінны рабочы дзень, 7-дзённы рабочы тыдзень і аб рашучых мерах барацьбы з парушальнікамі працоўнай дысцыпліны—лодарамі, лятунамі, прагульшчыкамі. У брэсцкіх вагонных майстэрнях за гэты час адбыліся вялікія змены. Ужо не адчуваецца недахопаў рабочай сілы, скараціласся сума расходаў па зарплаце на 5.168 рублёў у месяц. Поўнасцю ліквідавана звышурочная работа. Уведзены новыя графікі работы.

АБ ЗМЯНЕННІ НОРМ ПАСТАВАК ВОЎНЫ ДЗЯРЖАВЕ Ў БАРАНАВІЦКАЙ, БРЭСЦКАЙ, БЕЛАСТОЦКАЙ, ВІЛЕЙСКАЙ І ПІНСКАЙ АБЛАСЦЯХ БЕЛАРУСІ

ПАСТАНОВА СОВЕТА НАРОДНЫХ КАМІСАРАЎ БССР І ЦЭНТРАЛЬНАГА КАМІТЭТА КП(б) БЕЛАРУСІ.

1. У змяненне пастановы СНК БССР і ЦК КП(б)Б ад 25 сакавіка 1940 года аб абавязковых пастаўках воўны, устанавіць гадавыя нормы паставак воўны дзяржаве па Баранавіцкай, Беластоцкай, Брэсцкай, Вілейскай і Пінскай абласцях — па калгасных дварах 200 грам, аднаасобных гаспадарках 300 грам, поўгрубай воўны з адной галавы авец, незалежна ад узросту.

2. Абавязаць аблупаўнаркамзагаў унесці змяненні ў абавязацельствы ў адпаведнасці з п. 1 данай пастановы.

Старшыня СНК БССР
БЫЛІНСКІ

Сакратар ЦК КП(б)Б
ПАНАМАРЭНКА

У ЦК КП(б) БЕЛАРУСІ

Цэнтральны Камітэт Комуністычнай партыі большэвікоў Беларусі абмеркаваў пытанне аб становішчы палітпрасветработы ў Мінскай вобласці. У прынятай пастанове адзначаецца, што ў большасці раёнаў вобласці палітпрасветустановы не задавальняюць поўнасцю запросаў працоўных. Змест работы большасці хат-чытален і клубаў адарваны ад асноўных задач комуністычнага выхавання і дапамогі партыйным і совецкім арганізацыям у правядзенні гаспадарча-палітычных мерапрыемстваў на сяле.

У большасці палітпрасветустаноў не вядзецца абаронна-масавай работы, агратэхнічнай і антырэлігійнай прапаганды. У рабоце хат-чытален і клубаў недастаткова ўдзельнічаюць комсамольскія арганізацыі, слаба ўцягнуты ў іх работу сельскі актыў і інтэлігенцыя. Сярод палітпрасветработнікаў ёсць многа непадрыхтаваных таварышоў, таму што падборам іх амаль ніхто не займаецца.

Самі памяшканні палітпрасветустаноў, асабліва калгасных клубаў, не абсталяваны, не забяспечаны культінвентаром. Сродкі, адпушчаныя для гэтай мэты, ва многіх раёнах не выкарыстаны. У Рудзенскім раёне, напрыклад, выкарыстанне сродкаў па калгасных клубах складае толькі 11 процантаў.

Мінскі абком партыі не займаўся работай палітпрасветустаноў вобласці, не забяспечыў выкананне рашэння бюро ЦК КП(б)Б ад 3 красавіка аб аслабаненні незаконна занятых памяшканняў палітпрасветустаноў іншымі арганізацыямі ў Дзяржынскім, Рудзенскім і Уздзенскім раёнах.

У мэтах падняцця і паляпшэння работы культурна - асветных устаноў, ЦК КП(б) Беларусі прапанаваў Мінскаму абкому і райкомам КП(б)Б на працягу ліпеня-жніўня 1940 года праверыць становішча работы ўсіх палітпрасветустаноў, абмеркаваць рэзультаты праверкі на бюро РК КП(б)Б, прыняўшы суадпаведныя меры па ператварэнню кожнай хаты - чытальні і клуба ў сапраўдныя культурна-асветныя цэнтры на вёсцы. Асноўны кірунак работы палітпрасветустаноў павінен ісці па лініі выканання задач партыі па комуністычнаму выхаванню працоўных мас, усямернаму разгортванню стаханаўскага руху ў калгасах, узмацненню абароннамасавай работы і антырэлігійнай прапаганды.

ЦК КП(б)Б абавязаў абком і райкомы партыі:

а) на працягу ліпеня падабраць і зацвердзіць інспектароў палітпрасветработы раёна, заг. бібліятэк, заг. раённых дамоў соцкультуры і заг. хат-чытален, уключыўшы іх у номенклатуры райкомаў партыі.

б) шырока прыцягнуць да работы палітпрасветустаноў сельскую інтэлігенцыю — аграномаў, урачоў і настаўнікаў.

в) сістэматычна праводзіць раённыя і абласныя семінары палітпрасветработнікаў.

г) план палітпрасветработы ў раёне, як правіла, зацвярджаць на бюро РК КП(б)Б, перыядычна правяраючы яго выкананне.

ЦК КП(б)Б указаў Мінскаму абкому КП(б)Б на невыкананне ім рашэнняў ЦК КП(б) Беларусі ад 3 красавіка 1939 года аб аслабаненні памяшканняў, незаконна ацабраных у культурна - асветных устаноў, і прапанаваў абкому і сакратарам Дзяржынскага, Рудзенскага і Уздзенскага райкомаў партыі неадкладна выканаць гэта рашэнне.

Наркамфіну БССР тав. Сцяпанаву даручана ўстанавіць такі парадак, пры якім усе сродкі па дзяржбюджэту на ўтрыманне дамоў соцкультуры, клубаў і хат-чытален абавязкова выкарыстоўваліся-б па прамому назначэнню.

ЦК КП(б)Б устаноўлена, што вышэй паказаныя сур'ёзныя недахопы ў справе арганізацыі і кіраўніцтва палітпрасветустановамі маюць месца не толькі ў Мінскай, але і ў другіх абласцях БССР. ЦК КП(б)Б абавязвае ўсе абкомы, райкомы і пярвічныя партыйныя арганізацыі пакончыць з практыкай такіх безадказных адносін да кіраўніцтва палітпрасветустановамі, прыняць усе меры да таго, каб у бліжэйшы час зрабіць хаты-чытальні і клубы сапраўднымі цэнтрамі палітпрасветработы на сяле.

ЦК ЛКСМБ прапанавана распрацаваць рад практычных мерапрыемстваў па ўдзелу комсамольскіх арганізацый у рабоце палітпрасветустаноў, падборы кадраў палітпрасветработнікаў, разгортванні мастацкай самадзейнасці, наладжванні абаронна - масавай работы.

Дзяржаўнаму выдавецтву БССР даручана выдаць рад аднаактных і двухактных п'ес для драмагурткоў мастацкай самадзейнасці, прыцягнуць для складання гэтых п'ес пісьменнікаў БССР.

Упраўленню па справах мастацтваў пры СНК БССР прапанавана забяспечыць гурткам мастацкай самадзейнасці дапамогу кваліфікаванымі артыстамі.

Адзначыўшы выключна дрэнную работу Упраўлення па справах кінофікацыі пры СНК БССР па абслугоўванню калгаснікаў кінофільмамі, ЦК КП(б)Б прапанаваў начальніку Упраўлення кінофікацыі тав. Яброву прыняць неабходныя меры па забеспячэнню ў самы бліжэйшы час рэгулярнай работы ўсіх гукавых кінопераcовак і клубных установак.

Упаўнаважанаму Наркамсувязі СССР па БССР і Беларускаму радыёкамітэту пры СНК БССР прапанавана прывесці ў дзеянне ўсе радыёустаноўкі ў палітпрасветустановах, а Наркамгандлю БССР завезці ў раёны неабходную колькасць радыёчастак, у тым ліку батарэй для прыёмнікаў.

ЦК КП(б)Б абавязаў рэспубліканскія, абласныя і раённыя газеты шырока асвятляць у друку работу дамоў соцкультуры, хат-чытален і клубаў.

(БЕЛТА).

Прыезд эстонскай гандлёвай дэлегацыі

14 ліпеня ў Маскву прыбыла эстонская гандлёвая дэлегацыя на чале з міністрам народнай гаспадаркі п. Ю. Ніхціг і віцэ-міністрам народнай гаспадаркі п. О. Сепрэ.

Разам з дэлегацыяй прыбыў торгпрэд СССР у Эстоніі тав. П. Е. Красноў.

На Ленінградскім вакзале дэлегацыю сустрэлі [illegible] намеснік Народнага камісара [illegible] знешняга гандлю тав. М. [illegible], загадчык пратакольным аддзелам НКЗГ тав. В. Н. Баркоў, загадчык аддзелам Прыбалтыйскіх краін НКЗГ тав. А. К. Лысяк, начальнік аддзела дагавораў НКЗГ тав. Д. Д. Мішусцін, начальнік пратакольнай часткі НКЗГ тав. С. А. Вшыўкоў, супрацоўнікі НКЗГ т. т. С. Л. Андрэяў і А. А. Замяціна і састаў эстонскай місіі на чале з паверанным ў справах [illegible]

ПАРТЫЙНАЕ ЖЫЦЦЁ

„Дзялягі" партарганізацыі таможні

Для таго, каб быць карысным, свядомым будаўніком комуністычнага грамадства, дастойным членам партыі і кіраўніком мас, трэба добра авалодаць рэвалюцыйнай тэорыяй марксізма-ленінізма, вывучаць „Кароткі курс гісторыі ВКП(б)". Гэтага не жадаюць зразумець члены партыі з партарганізацыі Брэсцкай таможні. Сакратар партарганізацыі тав. Шынкевіч так захапіўся бягучай гаспадарчай работай, што ніяк не можа знайсці часу для работы над павышэннем свайго палітычнага і культурнага ўзроўня. На пытанне, што ён чытаў за апошні час, тав. Шынкевіч адказаў, што не чытае нічога, акрамя газет, ды і на гэта ледзь выкройвае час пасля 12 гадзін ночы. Лекцыі, якія намечаны ў плане гаркома ў дапамогу самастойна вывучаючым „Кароткі курс гісторыі ВКП(б)", яго не цікавяць, а прыйсці ў гарком і сказаць, якія лекцыі патрэбны яму і комуністам партарганізацыі тав. Шынкевічу „некалі". Зразумела, што пры такіх адносінах да палітычнай самаадукацыі партыйнага кіраўніка і гутаркі не можа быць аб кантролі за вучобай комуністаў.

Комуніст Ральцэвіч (начальнік таможні) таксама не працуе над сабой.

Ён не задаволен тым, што гарком партыі прысылае толькі планы лекцый. „Лепш прыслалі-б лектара, які-б прачытаў лекцыю аб тым, як працаваць над кнігай і складаць канспект",— гаворыць тав. Ральцэвіч. Але тут-жа дадае, што і гэтага не варта рабіць, „ўсё-роўна слухаць лектара некалі, бо рабочы дзень у нас працягваецца з раніцы да 12 гадзін ночы". Газеты тав. Ральцэвіч чытае рэдка. Жонка, моў, скардзіцца, што свет гарыць да 2 гадзін ночы...

„Дзяляга" Ральцэвіч не пасароміўся зваліць усю віну на жонку, унізіць яе — члена партыі і адказнага работніка, каб толькі апраўдаць сябе, сваю ленасць, бяздзейнасць.

Кандыдат партыі тав. Огальцоў раней жыў і работаў на Камчатцы, дзе вывучаў „Кароткі курс гісторыі ВКП(б)" і дайшоў, па яго словах, да III раздзела. Але зараз ён работу спыніў і нават пачаў забываць тое, што ведаў.

На пытанне, што больш усяго яго зацікавіла пры вывучэнні першага раздзела падручніка, ён адказаў: „Пытанне аб прыгонным праве". Калі-ж у яго запыталіся, у якім годзе і кім было адменена прыгоннае права, тав. Огальцоў адказаў: „У 1890 годзе, сялянамі..."

Відавочна, што комуністы Брэсцкай таможні не выконваюць патрабавання статута ВКП(б) — настойна працаваць над вывучэннем асноў марксізма-ленінізма. Захапіўшыся гаспадарчымі справамі, некаторыя з іх ператварыліся ў „дзяляг", страціўшых густ да ідэалагічнай работы. Гаркому партыі прыдзецца сур'ёзна заняцца гэтай арганізацыяй.

В. Лугавая.

Арганізаваць кантроль па сутнасці над вучобай комуністаў

У пастанове ад 16 жніўня 1939 года „Аб пастаноўцы прапаганды марксізма-ленінізма ў Беларускай ССР, Орлоўскай і Курскай абласцях" ЦК ВКП(б) указаў партыйным арганізацыям на неабходнасць праверкі па-сутнасці характару і якасці вывучэння рэвалюцыйнай тэорыі партыйнымі кадрамі, на неабходнасць кантролю, як комуністы выконваюць пункт 2 статута ВКП(б), які патрабуе нястомнай работы комуністаў над павышэннем свайго ідэйна-палітычнага ўзроўня.

Факты паказваюць, што ў тых партыйных арганізацыях, дзе існуе кантроль над вучобай комуністаў, людзі сапраўды працуюць над вывучэннем гісторыі партыі.

Узяць, напрыклад, партарганізацыю абласнога ўпраўлення сувязі. Сакратар партбюро тав. Стацура сістэматычна гутарыць з комуністамі, кантраліруе іх работу над сабой і рэгулярна інфарміруе аб гэтым партарганізацыю. Ён клапоціцца аб стварэнні ўмоў для самастойнай вучобы комуністаў. Кантроль з боку сакратара спалучаецца са стварэннем грамадскай думкі ў партарганізацыі супроць тых, хто не авалодвае асновамі марксізма-ленінізма.

Член партыі тав. Сінцоў доўгі час не працаваў над вывучэннем гісторыі партыі. Праз насценгазету тав. Стацура ўзняў грамадскую думку супроць тых, хто не працуе над сабой; пытанне аб тав. Сінцове было пастаўлена на партсходзе. Цяпер тав. Сінцоў вывучае гісторыю ВКП(б), наведвае лекцыі, кансультацыі, вывучаемы матэрыял канспектыруе. Добра працуюць над сабой комуністы Смірноў і Неміроўскі.

Але тут ёсць той недахоп, што асобныя члены партыі (тав. Рэпікаў), усё яшчэ спасылаючыся на „перагружанасць", не работаюць над сабой сістэматычна. Істотным недахопам з'яўляецца тое, што комуністы вывучаюць яшчэ толькі дакастрычніцкі перыяд гісторыі партыі.

У тых партыйных арганізацыях, дзе адсутнічае кантроль над самастойнай вучобай комуністаў, дзе вакол не работаючых над сабой не створана грамадская думка, там справа з вывучэннем асноў марксізма-ленінізма пастаўлена дрэнна. Большасць комуністаў партарганізацый Многапромсаюза і упаўнаважанага наркамата загатовак (сакратары т.т. Міцкевіч і Каржуеў) не вывучаюць „Кароткага курса гісторыі ВКП(б)", (тт. Гіскін, Гелер, Паўлаў, Малаковіч, Забірацкі і інш).

Член партыі Гіскін гаворыць, што паспеў прачытаць толькі першыя тры раздзелы „Кароткага курса гісторыі ВКП(б)". Другі член партыі Забірацкі заяўляе, што ён у партыі з 1928 года, за ўвесь час многа вывучаў гісторыю партыі, але толькі ў апошнія дні набыў падручнік, ды і то „чытаць яго некалі", прачытаў толькі першы раздзел.

Кандыдат партыі тав. Каралёў (начальнік курсаў пры чыгуначным тэхнікуме) выкладае Канстытуцыю. Патрабаванні да яго павінны быць асабліва высокія. А ён вывучае другі раздзел „Кароткага курса гісторыі ВКП(б)". На пытанне аб прычынах адмены прыгоннага права тав. Каралёў заявіў, што „гэта такая рэформа, якая была праведзена пад кіраўніцтвам партыі".

Усе гэтыя факты гавораць, што многія члены і кандыдаты партыі не ўсвоілі ўказання таварыша Сталіна аб тым, што „чым вышэй палітычны ўзровень і марксісцка-ленінская свядомасць работнікаў любой галіны дзяржаўнай і партыйнай работы, тым вышэй і пладатворней сама работа, тым эфектыўней рэзультаты работы і, наадварот, чым ніжэй палітычны ўзровень і марксісцка-ленінская свядомасць работнікаў, тым верагодней зрывы і правалы ў рабоце, тым верагодней змяльчанне і выраджэнне саміх работнікаў у дзяляг-крахабораў". („Пытанні ленінізма", стар. 598).

Каб людзі вучыліся па-сапраўднаму, неабходна арганізаваць кантроль над самастойнай вучобай комуністаў як з боку сакратароў гаркома КП(б)Б, так і сакратароў первічных партыйных арганізацый, трэба сістэматычна правяраць па-сутнасці, як выконваецца пункт 2 статута нашай партыі.

Аронiна,
кансультант гаркома партыі.

На заводзе „Дынамо" ім. Кірава (Масква) работае некалькі гурткоў па вывучэнню біяграфіі таварыша Сталіна.
На здымку: На занятках гуртка комсамольцаў ліцейнага цэха.

Прамова прэм'ер-міністра і выконваючага абавязкі прэзідэнта Літвы Юстаса Палецкіса

КАУНАС, 15 ліпеня (ТАСС). Учора прэм'ер і выконваючы абавязкі прэзідэнта Літоўскай рэспублікі Юстас Палецкіс звярнуўся па радыё з прамовай да грамадзян Літвы.

„Сёння ўся Літва, — заявіў Палецкіс, — усе працоўныя і ўсе народнасці з нябачным аднадушшам і энтузіязмам вырашаюць лёс нашай краіны і перадаюць выкананне народнай волі першаму выбарчаму народнаму сейму. Мы ўсе сёння аддаем свае галасы за тую Літву, аб якой марылі лепшыя сыны народа, за светлую будучыню Літвы, за даступную ўсім асвету, за ахову здароўя і за дружнае сужыццё ўсіх нацыянальнасцей краіны, за Літву, у якой знікнуць нястача і беспрацоўе, у якой кожны будзе атрымліваць па здольнасцях і заслугах, у якой знікнуць супярэчнасці паміж горадам і вёскай.

Мы галасуем за Літву, з якой не павінны будуць тысячамі эмігрыраваць за акіян чэсныя працоўныя, бо для ўсіх будзе ў дастатку працы і хлеба ва ўласнай краіне. Толькі ворагі народа могуць сёння не прымаць удзелу ў пераможным ходзе літоўскага народа.

У асаблівасці звяртаюся я да вас, віленцы, да ўсіх без розніцы нацыянальнасці, веравызнання і гэтаму падобнае. З усіх мер, якія ўжо правёў урад, вы бачыце, што ён разумее вашы патрэбы і імкнецца да іх задавальнення. Будзьце ўпэўнены, што з корнем будуць вырваны ўсякі шавінізм і нароўнасць, і ў агульнай працы мы знойдзем агульную мову на карысць нашай агульнай радзімы.

Мы галасуем за Літву, якая не будзе дрыжэць, як чарот, а ўзвысіцца, як магутны дуб, стоячы заўсёды на стражы міру і свабоды і пладатворнай працы побач з дружнымі народамі Савецкага Саюза, якія аказваюць нам усямерную дапамогу і з якімі мы рука аб руку пойдзем у рабоце, радасці і барацьбе".

Зводка германскага камандавання

БЕРЛІН, 15 ліпеня (ТАСС). Германскае камандаванне перадае наступную зводку: „У часе разведвальных палётаў германская авіяцыя атакавала над Ла-Маншам караваны англійскіх суднаў і патапіла тры гандлёвых параходы танажам у 17 тысяч тон. Пашкоджаны і часткова падпалены адзін эсмінец, адзін дапаможны крэйсер і 4 гандлёвых параходы праціўніка. У паветраных баях збіты 4 англійскіх знішчальнікі тыпа „Харыкен" і два германскіх самалёты. У ноч на 15 ліпеня германскія самалёты атакавалі партовыя збудаванні, аэрадромы і прадпрыемствы ваеннай прамысловасці ў Паўднёвай Англіі, дзе ўзніклі пажары і ўзрывы. Англійскія самалёты ў ноч на 15 ліпеня зноў скінулі бомбы ў Паўночнай і Заходняй Германіі. Пашкоджанні не значныя, збіта тры англійскіх самалёты".

Частка разбурэнняў, выкліканых у Седане артылерыйскім агнём.

Выступленне Чэрчыля па радыё

ЛОНДАН, 15 ліпеня (ТАСС). Агенцтва Рэйтэр паведамляе, што ўчора вечарам выступіў з прамовай па радыё прэм'ер-міністр англійскага ўрада Чэрчыль.

„За апошнія два тыдні,—сказаў Чэрчыль,—на англійскі ваенна-марскі флот, паміма блакады астаткаў германскага флота і праследвання італьянскага, была ўскладзена смутная задача вывесці з дзеяння ў часе вайны лінейныя караблі французскага флота, якія, па ўмовах перамір'я, павінны былі перайсці ў рукі Германіі. Гэта падвергла-б сур'ёзнай небяспецы не толькі Англію, але і ЗША. Пагэтаму прышлося дзейнічаць неадкладна. Хаця не скончаны пабудовай лінкор „Жан Бар" яшчэ знаходзіцца ў Мараканскім парту і некаторая колькасць ваенных караблёў французскага флота ў Тулоне і розных французскіх партах па ўсяму свету, аднак яны не могуць стварыць пагрозу нашай ваенна-марской магутнасці. Пакуль гэтыя караблі не паспрабуюць зайсці ў парты, кантраліруемыя Германіяй і Італіяй, мы не прадпрымем ніякіх крокаў нанясення ім шкоды".

Адзначыўшы, што гэты трагічны эпізод ужо завяршон, Чэрчыль перайшоў да пытанняў будучыні, выразіўшы ўпэўненасць, што „Францыя адродзіцца".

„Вайна,—прадаўжаў Чэрчыль,—будзе працяглай і ўпартай, і не магчыма сказаць, куды распаўсюдзіцца.

Утаржэнне ў Англію можа адбыцца ў бліжэйшы момант, але можа і ніколі не адбыцца. Трэба рыхтавацца да маланкаоснага ўдара ці вытрымаць працяглую асаду. Ці будзе выпрабаванне кароткім ці працяглым, Англія не заключыць пагаднення і не будзе весці ніякіх перагавораў. Планы Гітлера, расцрацаваныя на працягу рада гадоў, прадугледжваючыя знішчэнне Англіі, зараз павінны быць рашуча перабудаваны з улікам нашага новага становішча. Два месяцы назад наша галоўнейшая задача заключалася ў тым, каб трымаць нашы лепшыя арміі ва Францыі. Нашы рэгулярныя войскі, ваенныя матэрыялы і большая частка паветраных сіл павінны былі пасылацца ва Францыю, цяпер мы ўсё гэта маем у сябе дома. Пад ружжом у нас паўтара мільёна чалавек. У чэрвені і першых тыднях ліпеня праводзілася энергічная работа па ўмацаванню абароны часцямі рэгулярнай арміі. Размешчаны сродкі, забяспечваючыя знішчэнне парашутыстаў, паветраных дэсантаў і любых здраднікаў, якія могуць знайсціся ў нашых радах. Паміма рэгулярнай арміі мы распалагаем мясцовымі добраахвотнымі атрадамі абароны колькасцю больш мільёна чалавек, у большасці прайшоўшых мінулую вайну. Калі вораг уторгнецца ў Англію, ён не сустрэне пасіўнага насельніцтва і падпарадкавання, як у іншых краінах. Мы будзем абараняць кожную вёску, кожны маленькі і вялікі горад. У выніку абароны самаго Лондана можна знішчыць цэлую армію ворага. Мы хутчэй палічым за лепшае, каб Лондан прадстаўляў сабою груды попелу, чым пакорна перададзім яго праціўніку. Неабходна інфарміраваць народ аб нашых намерах.

Англійскім паветраным сілам прыходзіцца ажыццяўляць вялікую дзейнасць. Страты, нанесеныя германскім бамбардыроўшчыкам, якія спрабавалі нарушыць н[ашае] суднаходства ў праліве, у пяць разоў перавышаюць нашы страты. Гэта толькі папярэднія сутычкі, упярэджваючыя будучыя вялікія баі. Але мы можам быць задаволены вынікамі, якіх ужо дасягнулі. Зразумела, спадзяемся іх палепшыць па меры таго, як барацьба прымае больш шырокі характар і ўсё больш распаўсюджваецца на ўнутраную частку краіны.

Вакол нашых астравоў знаходзіцца магутны англійскі флот з тысячамі узброеных суднаў, патрулірующых моры. Наш флот можа быць хутка перакінут для абароны любой часткі імперыі, якая можа падвергнуцца пагрозе. Ён можа таксама забяспечваць нашы камунікацыі з Новым Светам, адкуль па меры ўглыблення вайны будзе ўзрастаць паступленне дапамогі. Паказальна, што пасля дзесяці месяцаў неабмежаванай падводнай вайны наш гандаль і харчовыя рэсурсы больш, чым раней. Танаж нашага гандлёвага флота таксама значна больш, не лічачы соцен замежных суднаў і таго, які быў у пачатку вайны. Аднак мы павінны быць падрыхтаваны не толькі да прадстаячай зімы і не толькі да аперацый у 1941 годзе, але і да вайны ва ўмовах 1942 года, калі яна прыме зусім іншую форму ў параўнанні з той абарончай тактыкай, на якую мы да гэтага часу вымушаны былі ісці".

У заключэнні Чэрчыль яшчэ раз заявіў, што Англія будзе прадаўжаць барацьбу і выразіў упэўненасць аб перамозе над праціўнікам.

Адказны рэдактар Г. Т. МІНЧУКОЎ.

ПАЕЗДКА Ў СОЧЫ

Ужо седзячы ў вагоне, я сабе думаў: „Няўжо гэта праўда, а не сон, што ўбачу Сочы." І толькі мільгаючыя палі адказалі, што я імчуся ўсё далей на поўдзень. Даўно праехаў Маскву, Тулу, Харкаў, Растоў-на-Дану і ўсё яшчэ еду і еду. Вось і Сочы. Цяжка выказаць тыя пачуцці. Вакол цябе сакавітая зелень, ззяючыя на сонцы снегавыя вяршыні Каўказскіх гор, бяскрайняе сіняе люстра—мора.

— Ну, як, год таму назад думалі, што будзеце тут? — пытае сусед.

— Не! У турме седзячы, у камеры, як труна, нават і не снілася.

Сходзім па ступенях уніз к мору. Сіняя неабсяжная даль. Хвалі бесперапынна бягуць і белай грывай б'юць аб бераг.

Цяпер вечар. Агністая куля, кідаючы залаты дождж у мора, здаецца, тоне, усё ніжэй ідзе ў глыбіню.

З нямым захапленнем абдымаеш свет. У грудзях тыя-ж самыя пачуцці, як дзевяць месяцаў таму назад, калі мы вырваліся з турмы і ўбачылі сваю вызваліцельніцу—Чырвоную Армію. У многіх з палітзняволеных ад радасці былі слёзы на вачах.

Мора! Ты загадваеш забыць мінулае гора, уліваеш смагу жыцця. Праз пару тыдняў чалавека не пазнаць. Кожны—бадзёры, жыццерадасны, гатовы змагацца і будаваць. Вось што робяць Сочы. Восем тысяч чалавек адпачываюць у прыгожых санаторыях кожны месяц. Сочы — гэта крыніца [illegible]ба. Тут сустракаеш рабочых з усіх куткоў неабсяжнай нашай радзімы: з Сахаліна, Уладзівастока, Украіны і Беларусі, прыгожага Ленінграда і знойнага Ташкента. Едуць у Сочы на адпачынак матросы, удзельнікі баёў з белафінамі. Едуць стаханаўцы заводаў і калгасаў усіх рэспублік і нацыянальнасцей.

Адпачываюць у выдатных санаторыях, пабудаваных за годы сталінскіх пяцігодак. Да рэвалюцыі ў 1908 годзе толькі адзін вялікі пенсіянат „Каўказская Рыўера" быў пабудаван буйным фабрыкантам. Сюды з'язджаліся банкіры, памешчыкі, высокапастаўленыя царскія чыноўнікі. Рабочы не смеў марыць аб адпачынку ў Сочы. Пасля Кастрычніка Сочынскі курорт стаў здабыткам працоўных. Там адпачываюць і лечацца дзесяткі тысяч рабочых, сялян, інтэлігенцыі. Туда самалётам штодзённа з Масквы дастаўляюць свежыя газеты і журналы. Устрайваюцца калектыўныя гульні і танцы. Кіно кожны вечар.

Едзем на глісеры да Хосты і Гагры. Кучаравая шапка зелені пакрывае бераг, які рухаецца міма нас. Прыгожа выглядваюць белыя санаторыі, асабліва цэнтральны санаторый РСЧА імені Варашылава. На гарызонце вісяць горы, як хмары, рысуюцца халодныя, казачныя вяршыні Каўказскага хрыбта.

Купаемся ў моры, тэмпература плюс 20 градусаў. Адзін з таварышоў далёка паплыў, хвалі швырнулі яг[о] [illegible] ад, хлябнуў ён салёна-горкай [illegible] і цяпер злосліва чыхае [illegible] ваемся тады ў густую зелень пальм, смуглых кіпарысаў, эўкаліптаў бессаромніц.

Клімат у Сочы субтрапічны, многа ападкаў, пагэтаму расліннасць буйная, сакавітая. Расце самшыт (віхіз) — дрэва-жалеза, настолькі цвёрдае, што робяць з яго більярдныя шары. Паспяваюць персікі, лімоны, мандарыны, вінаград. Робім экскурсію ў піонерскі лагер. Крутая дарога... Часта здаецца на паваротах: вось, вось і машына з кілометравай вышыні ўпадзе ў мора. У лагеры рабяты нас абкружылі і не адпускаюць. Як весела сярод іх. Шчаслівыя дзеці волі. Развітваемся. Здалёк відпеецца надпіс: „Дзякуй таварышу Сталіну за шчаслівае дзяцінства"!

У Сочы жыў і работаў апошнія годы пралетарскі пісьменнік Нікалай Остроўскі. У доме, дзе ён жыў, зараз музей. Перад намі рукапісы: „Як гартавалася сталь" і „Народжаныя бурай". Тут-жа ордэн Леніна. Захапляючы і чулівы расказ экскурсавода аб тым, як жыў і работаў ужо сляпы мужны баец і пісьменнік. Сярод нас многа цяжка хворых, і прыклад, як жорстка Остроўскі змагаўся з хваробай, не паддаючыся ёй, — узмацняе нашы нервы, нашу волю жыць і змагацца з ворагамі, аддаць усе сілы народу і радзіме.

Надыходзіць апошні дзень адпачынку. Не хочацца расставацца з Сочы — цудам прыроды і тэхнікі—плодам вызваленай працы.

Поезд ужо даўно рушыўся. Імчымся праз украінскую стэп, астаўляем шахты і вялікія гарады.

[illegible] Карп І. І.

Гарадскі гандлёвы аддзел і Брэсцкая абласная санітарная станцыя

даводзяць да ведама ўсіх грамадзян г. Брэста, што згодна пастановы Брэсцкага гарадского выканаўчага камітэта ад 31 мая 1940 года па нагляданню за харчовымі точкамі адкрыт на вялікім рынку па Базарнай вуліцы 5

МАЛОЧНА-КАНТРОЛЬНЫ ПУНКТ.

Усе грамадзяне, якія прадаюць малочныя прадукты, абавязаны прадстаўляць такавыя ў малочна-кантрольны пункт для аналіза і выдачы квітанцыі на права дазволу продажу малочных прадуктаў.

Вінаўныя ў парушэнні вышэй азначанага будуць падвяргацца грашоваму штрафу.

Гарадскі гандлёвы аддзел
Абласная санітарная станцыя.

Брэсцкі абласны дом народнай творчасці

даводзіць да ведама,

што заняткі на 3-х месячных курсах кіраўнікоў драматычных гурткоў пачнуцца з 20-га ліпеня 1940 года.

Усе раёны павінны да гэтага часу прыслаць сваіх кандыдатаў, згодна папярэдняга адбора.

Адрас: Брест, вул. Комсамольская 37

Брэсцкі абласны дом народнай творчасці.

ГАСТРОЛІ ГОМЕЛЬСКАГА АБЛАСНОГА РУСКАГА ДРАМАТЫЧНАГА ТЭАТРА

17 ліпеня **М. Горкі**

ВАССА ЖЕЛЕЗНОВА

камедыя ў 3 дзеях. Пачатак у 9 гадзін.
Каса адкрыта з 12 г. да 3 гадзін дня, з 6 г. да 9 гадзін вечара.

Адкрыта гарадская каса на вуліцы Пушкінскай, вугал Комсамольскай, кіёск „Саюздруку".

З 18 ліпеня

адкрываюцца прыходныя касы Белкамунбанка

па прыёму ўсіх відаў плацяжоў ад насельніцтва г. Брэста за камунальныя паслугі, як та: кватплата, за сан. ачыстку, за ваду, абанементная плата за электраэнергію і радыё.

КАСЫ РАЗМЕШЧАНЫ:

1. Совецкая вул. д. № 87,
2. Пушкінская, „ „ 56.
3. Пр. 17 верасня „ 32,
4. Маскоўская вул. „ 41.
5. Вул. Перэца, „ 25.

Просьба да ўсіх грамадзян уносіць прылічваючыся плацяжы ў вышэйуказаныя касы.

[illegible]МУНБАНК
[illegible]онов

17 ліпеня 1940 года

адбудзецца

Ўрачыстае адкрыццё дзіцячага кінофестываля,

прысвечанага Усесаюзнай алімпіядзе дзіцячай творчасці.

Перад пачаткам кінокарцін—выступленне дзіцячай мастацкай самадзейнасці, масавыя танцы, спевы, дэкламацыі і гульні. У самадзейнасці ўдзел прымаюць навучаючыяся г. Брэста.

Фестываль праводзіцца з 17 ліпеня па 17 жніўня ў кінотэатры ім. 1-га Мая, (Совецкая 25) з 2 гадзін дня штодзённа.

Камісія па праводзенню кінофестываля.

Брэсцкая вышывальная арцель „Народная творчасць"

вытварае

НАБОР ВЫШЫВАЛЬШЧЫЦ,

якія ўмеюць вышываць крыжыкамі і так званым „палескім оцёгам"

Кантора знаходзіцца па вул. Совецкай 51.

Праўленне арцелі.